

„Hazádnak rendületlenül...” Gondolatfoslányok Mádl Ferenc születésnapjára

Szerző Administrator

2011. február 04.

Utolsó frissítés 2011. február 04.

Nem a szavak embere a minden érzést eléneklő népdalénekes, most mégis megpróbálkozik egy prózaibb közlésmóddal, szavakba foglalni egy köszöntést...

(Mádl Ferenc 80, szerk.: Gróh Gáspár, Napkiadó, 2011)

Minden ember lelkét-életérzését sorsdöntő pillanatok, életre szóló élmények is befolyásolják. Életem ilyen élménye-eseménye volt Mádl Ferenc köztársasági elnök ünnepélyes beiktatása, ahol nekem jutott az a megtisztelő feladat, hogy a Szózatot a cappella elénekeljem. Mádl Ferencről így a Szózat és a Szózatról Mádl Ferenc jut eszembe és lelkem mélyén „ők ketten” egymást erősítve egymással ötvöződtek...

Szóban, írásban szinte lehetetlen azt az érzést reprodukálni, hogy egy felföldi, falun gyermekeskedő magyarnak, - aki „a fű lehajlik, de megmarad” Sütő-i indíttatással cseperedett fel, - mit jelent a mai napig nemzeti szónoklatunk hűségre és hazaszeretetre ösztönző sorainak eléneklése. Nekem az anyaországon túlról jött magyarnak a mai napig nemzeti énekeink hallatán könnybe lábad a szemem, hiszen 20 éves koromig csak titokban, rejtőzködve találkozhattam velük.

Emlékeim közt felsejlik Berki Kelemen József pinci nagyapám, aki soha nem tudta feldolgozni Trianon traumáját és hat elemit végzett parasztként kisujjába fért teljes vérzivataros történelmünk. Akárcsak palóc nagyapám székely barátja, Mózsi bácsi is csak nemzeti énekeink után tért nyugovóra, de eszembe jut egy tel-avivi külváros öreg lakója is, aki csak a magyar Himnusz és a Szózat hallatán kelt föl betegágyából. Mindhárman hittek abban, hogy ez a sebzett ország egyszer majd megerősödik és ezáltal mindenkinek könnyebb lesz. Ennek a megerősödésnek az érzete hatott rám Mádl Ferenc elnöki beiktatásán 2000 augusztusában. Számomra szent volt ez a nap. Lelkileg hónapokig készültem rá, hogy méltó módon szóljon az egy szál hang, benne minden magyar hangja.

Nemcsak a magyarságérzés mélysége, de a „Kárpát-medenceiség”, a közös Dunatáj, a Keleti Svájc eszménye is felvillan gondolataimban, mert „közép-európás” lemezsorozatom kapcsán éppen Mádl Ferenc az, aki szerint: „...a közép-európai zenék világa csak tovább erősíti bennem azt az érzést, melyet Illyés Gyula úgy fogalmazott meg, hogy e térség népeinek „egy a tűzhelyük”...

Néhány évvel később - nem véletlenül - egyházi lemeztrilógiám második albumának bevezető és ajánló gondolatait bíztam rá. Sorai erőt adtak, így lett a trilógiából „tetralógia”, mert mint írja: „...mindez együtt olyan egésszé válik, amelyre örömmel figyelhetünk mindannyian. Ezek a dallamok a századok során részévé váltak a magyar műveltségnek, a történelemnek. Beépültek más műalkotásokba, képek, szobrok, irodalmi alkotások születtek hatásukra. Ezért is ajánlom e lemezt mindazok figyelmébe, akik számára fontosak a szentjeink élettörténetéből sugárzó értékek. És nem csak azért, mert mindez a múltunk ismeretéhez nélkülözhetetlen, hanem azért is, mert nélkülük a jövőnk válik üresebbé, bizonytalanabbá.”

A koncertjeimre virágcsokorral érkező Mádl Ferenc és hitvese, Dalma asszony számomra karizmatikus erővel hatott, mert ők ketten: a mindig együtt érkezők, a mindig együtt létezők, közéletünkben örökkön a jó házasság, az összetartozás, a biztonság szimbólumaként jelentek meg.

Nagyon jól estek dalolásomra reflektáló leveleik, mert a folytatás zálogát hordozták magukban. Tehát nem csak saját kedvteléseimre dalolok, érdemes folytatnom, érdemes énekelnem: „...Ebben a mai, színeit és spirituális tartalmát (reményeink szerint) talán inkább csak elrejtő, mint elvesztő világunkban egy gyönyörű üzenetet jelenít meg gyönyörűen, amire nagyon-nagyon vágyunk. Énekével, lemezein (sőt azok borítóján, kísérő füzetében) azt a hitet erősíti bennünk, hogy lehet máshogyan, szebben is élni, mint amit ezernyi ránk zúduló kép, hang, gesztus üzen...” - írta a Mádl házaspár a Belvárosi Szent Mihály templomban tartott hangversenyem után.

Mádl Ferencről szerettem volna írni, de akaratlanul mindig személyem tolódott a sorok közé, gyakran az ünnepelt elé. Legyen most ez megbocsátható.

Azt akartam éreztetni, hogy ez a szívből politizáló ember jelző érték lelkemben. Jelzi, hogy „hazádnak rendületlenül...”, jelzi a Kárpát-medencei népek közös tűzhelyét, a házasság szentségét, az emberi szeretetet, megértést, odafigyelést.

Mi mást kívánhatnék a 80 esztendő Mádl Ferencnek, mint hogy hazaszeretete példaérték legyen, hogy sok-sok ember melegedjen a közös tűzhely körül, s kívánom, hogy Dalma asszony törődő gondoskodását sokáig élvezhesse sok-sok szeretetben, megértésben, odafigyelésben.

Isten éltesse!

Szvorák Katalin